

СЪНЪ

— Лорй, не спишъ ли?

Чувашъ ли Лорй?

„По-тихо! Скрый главата си! Отвѣнъ
на педя сж отъ насъ, не говори!

— Лорй, сънувахъ толкозъ хубавъ съны! . . .

— Почакай. . . какъ започваше? . . . Така. . .

Войната свършена. . . Разбирашъ ме, нали?

И всичко е въвъ нашата ржка,
нали така, Лорй?

Работѣхъ пакъ въ завода. А пъкъ то
ужъ сжщия заводъ, машини сжщи,
но частитѣ имъ блѣснали — злато!
И ставитѣ имъ нѣкакъ по-могжщи.

Въ завода ти, Лорй, си надзирателъ
и казвашъ: „Днеска искамъ триста болта!“

„Добре Лорй, отлично мой приятель!“

И двамата се смѣеме доволни.

А вѣнка тѣй широкъ е небосвода! . . .

Блести небето, въздухътъ блѣсти!